

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2020 r. – Allergan Holdings France / EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)

(Sprawa T-397/20)

(2020/C 279/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francja) (przedstawiciele: J. Day, solicitor, i adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dermavita Company SARL (Bejrut, Liban)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „JUVEDERM” – unijny znak towarowy nr 2 196 822

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 kwietnia 2020 r. w sprawie R 877/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 3 i 4 sentencji decyzji w zakresie, w jakim oddalono w nich odwołanie skarżącej dotyczące wygaśnięcia jej prawa do unijnego znaku towarowego nr 2 196 822 JUVEDERM w odniesieniu do „implantów skórnych” i obciążono ją własnymi kosztami postępowania;
- obciążenie EUIPO oraz Dermavita Company Ltd własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Czwartą Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 64 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2020 r. – Wuxi Suntech Power / Komisja

(Sprawa T-403/20)

(2020/C 279/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Chiny) (przedstawiciele: Y. Melin i B. Vigneron, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/444 z dnia 25 marca 2020 r. unieważniającego faktury wystawione przez Wuxi Suntech Power Co. Ltd z naruszeniem zobowiązania uchylonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1570;
- Obciążenie Komisji i jakiegokolwiek interwenienta popierającego żądania Komisji, który zostanie dopuszczony do udziału w postępowaniu,

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ustaleniach stanu faktycznego sprawy i naruszenia art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, jak również art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, a w szczególności jego ust. 9, kiedy to Komisja uznała, że skarżąca naruszyła postanowienia zobowiązania uzgodnionego pomiędzy Komisją i CCCME między innymi w imieniu skarżącej. Skarżąca działała zgodnie ze zobowiązaniem zgłaszając faktury odpowiadające odsprzedażom dokonany przez Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl and Suntech Power Deutschland GmbH na rzecz pierwszego niezależnego klienta w UE, do czasu gdy odsprzedaże te zaprzestały być związane z tymi spółkami. Skarżąca również działała zgodnie ze zobowiązaniem powiadamiając Komisję we właściwym czasie o zmianie w składzie jej akcjonariuszy w wyniku restrukturyzacji, która zakończyła zależność skarżącej od ww. spółek.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że nawet jeżeli skarżąca naruszyłaby zobowiązanie, quod non, to i tak Komisja zadziałała sprzecznie z prawem uznając odnośne faktury za nieważne i pobierając od nich celne należności przywozowe, ponieważ upoważnienie, na jakich się ona oparła postępując w ten sposób, albo wygasło lub zostało odwołane. Jest tak, ponieważ rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1238/2013 i nr (UE) 2017/367 i nr 2017/366 wygasły w dniu 3 września 2018 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący sprzeczności z prawem art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/367 z dnia 1 marca 2017 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 i kończącego dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036, art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/366 z dnia 1 marca 2017 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 i kończącego dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037, które dawały Komisji uprawnienie do stwierdzenia nieważności faktur zobowiązania i do nakazania zapłaty cła od wcześniejszych przywozów dopuszczonych do swobodnego obrotu.